

**МІНІСТЕРСТВО
ВНУТРІШНІХ СПРАВ
УКРАЇНИ**

**Державна регуляторна служба
України**

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601,
тел. 256-03-33, www.mvs.gov.ua

04.09.2020 № 219130/09.2020

На № _____ від _____

**Про повторне погодження
законопроекту**

Міністерство внутрішніх справ України на виконання плану заходів з виконання Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 жовтня 2018 року № 1106, підготувало проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України (щодо імплементації законодавства та визначення переліку адміністративних послуг, що надаються територіальним органом Міністерства внутрішніх справ України)» (далі – проект акта).

Відповідно до вимог Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» надсилаємо на розгляд та погодження зазначений проект акта.

- Додатки:
1. Проект акта на 30 арк. в 1 прим.
 2. Пояснювальна записка до проекту акта на 3 арк. в 1 прим.
 3. Порівняльна таблиця до проекту акта на 54 арк. в 1 прим.
 4. Інформаційно-довідкові матеріали на 55 арк. в 1 прим.

Заступник Міністра

Сергій ГОНЧАРОВ

Євгенія Любчик 374 10 65

0.31

Державна регуляторна служба України
№ 7450/0/19-20 від 04.09.2020

Є № 0069091

Проект

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо імплементації законодавства та визначення переліку адміністративних послуг, що надаються територіальним органом Міністерства внутрішніх справ України)»

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

1. Унести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Законі України «Про дорожній рух» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 31, ст. 338 із наступними змінами):

1) у статті 4:

в абзаці тринадцятому:

слова «державної реєстрації (перереєстрації), зняття з обліку транспортних засобів,» виключити;

слово «їх» виключити;

слова «територіальними органами» замінити словами «територіальним органом»;

абзаці п'ятнадцятій викласти в такій редакції:

«визначення порядку підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів та трактористів-машиністів;»;

після абзацу вісімнадцятого доповнити новими абзацами такого змісту:

«визначення порядку державної акредитації закладів, що проводять підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів, агестацію та переагестацію їх спеціальств;»
 «установлення вимог до осіб, які проводять практичні іспити для отримання права на керування транспортними засобами;»

«визначення порядку оформлення, видачі, визнання недійсним, повернення та обміну посвідчення водія та посвідчення тракториста-машиніста;»
 «визначення порядку ведення обліку закладів, які проводять підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації трактористів-машиністів;»

визначення порядку здійснення відомчої реєстрації (перереєстрації) великотоннажних транспортних засобів, тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, меліоративних, землерийних, дорожно-будівельних, технологічних машин, причепів до них та іншої техніки, що призначена для експлуатації з ними;

визначення порядку нанесення спеціальних ідентифікаційних номерів та здійснення дублювання первинних ідентифікаційних номерів складових частин (взулів і агрегатів) транспортних засобів, великотоннажних транспортних засобів, тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, меліоративних, землерийних, дорожно-будівельних, інших технологічних машин, причепів до них та іншої техніки, що призначена для експлуатації з ними;

визначення порядку отгової та роздрібної торгівлі транспортними засобами та великотоннажними транспортними засобами, тракторами, самохідними шасі, самохідними сільськогосподарськими, меліоративними, землерийними, дорожно-будівельними, іншими технологічними машинами, причепами до них та іншою технікою, що призначена для експлуатації з ними, та їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери;

визначення порядку державної реєстрації (перереєстрації), тимчасової реєстрації, зняття з обліку автомобілів, автобусів, а також самохідних машин, сконструйованих на шасі автомобілів, мотоциклів усіх типів, марок і моделей, причепів, напівпричепів, мотоколісок, інших прирівняних до них транспортних засобів та мопедів;

визначення порядку здійснення відомчої реєстрації (перереєстрації), тимчасової відомчої реєстрації та ведення обліку транспортних засобів у тому числі перегонових і спортивних, трамваїв, тролейбусів;

визначення порядку переобладнання транспортних засобів, великотоннажних транспортних засобів, тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, меліоративних, землерийних, дорожно-будівельних, інших технологічних машин, причепів до них та іншої техніки, що призначена для експлуатації з ними;

визначення порядку реєстрації нових транспортних засобів та видачі реєстраційних документів на транспортні засоби, номерних знаків підприємствами, установами, організаціями та іншими суб'єктами господарювання незалежно від форм власності, які здійснюють отгову або роздрібну торгівлю транспортними засобами та їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери;

визначення порядку і форми надання інформації про зареєстровані транспортні засоби, їх власників, належних користувачів з Єдиного державного реєстру транспортних засобів та надання доступу до цього Реєстру;

визначення порядку формування загальнодержавної бази даних про результати обов'язкового технічного контролю транспортних засобів;

визначення порядку здійснення державного контролю за додержанням суб'єктами проведення обов'язкового технічного контролю транспортних засобів вимог законодавства у цій сфері;

визначення порядку видачі дозволу на участь у дорожньому русі транспортних засобів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні;

визначення порядку проведення сертифікаційних випробувань;

визначення порядку надання доступу та інформації з Єдиного державного реєстру Міністерства внутрішніх справ України;

затвердження зразків бланка національного та міжнародного посвідчень водія, посвідчення тракториста-машиніста, ресестраційних документів на транспортний засіб, машину та їх технічних описів, розпізнавального знака, номерних знаків.».

У зв'язку з цим абзац дев'ятнадцятий вважати абзацом тридцять сьомим;

2) статтю 15 викласти в такій редакції:

«Стаття 15. Основні положення щодо допуску до керування транспортними засобами

Кожна особа, яка досягла визначеного цим Законом віку, тимчасово чи постійно проживає на території України або безстроково на законних підставах перебуває на території України, не має медичних протипоказань або обмежень та пройшла повний курс навчання за відповідними програмами, може в установленому порядку отримати право на керування транспортними засобами відповідних категорій.

Особа, яка бажає отримати право на керування транспортними засобами відповідних категорій, зобов'язана пройти медичний огляд, підготовку або перепідготовку відповідно до навчальної програми, скласти теоретичний і практичний іспити.

Перелік медичних протипоказань (захворювань і вад) або обмежень, за наявності яких особа не може бути допущена до керування транспортними засобами відповідних категорій, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

Підготовка, перепідготовка і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів проводяться в акредитованих закладах незалежно від форми власності та підпорядкування, які за результатами акредитації отримали відповідний сертифікат та внесені до Реєстру акредитованих закладів, який є складовою частиною Єдиного державного реєстру Міністерства внутрішніх справ України. Державна акредитація закладу, що має відповідну ліцензію на провадження освітньої діяльності у сфері професійної (професійно-технічної) освіти, та атестація його спеціалістів здійснюються відповідно до законодавства у сфері освіти за декларативним принципом.

Підготовка, перепідготовка і підвищення кваліфікації водіїв проводяться атестованими спеціалістами, які відповідають визначеним кваліфікаційним вимогам, отримали відповідний атестат та внесені до Реєстру атестованих

спеціалістів, який є складовою частиною Єдиного державного реєстру Міністерства внутрішніх справ України.

Перелік вимог до закладів, кваліфікаційні вимоги до спеціалістів, які проводять таку підготовку, визначаються спільним нормативно-правовим актом Міністерства внутрішніх справ України, центральних органів виконавчої влади, що забезпечують формування державної політики у сферах освіти і науки, охорони здоров'я та охорони праці.

Міністерство внутрішніх справ України (через територіальний орган) веде облік закладів та атестованих спеціалістів, які проводять підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів, та здійснює державний контроль за додержанням ними вимог законодавства в цій сфері. Основною формою державного контролю у сфері безпеки дорожнього руху за діяльністю закладів незалежно від форми власності і підпорядкування є державна акредитація закладу та атестація (переегстація) його спеціалістів. Атестація спеціалістів проводиться не рідше одного разу на п'ять років. Переегстація спеціаліста проводиться в разі позбавлення його права на керування транспортними засобами та/або в разі низького рівня підготовки цим спеціалістом кандидатів у водіїв.

Інформація про акредитовані заклади, атестованих (переегстованих) спеціалістів, які проводять підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів, зміни відомостей про такі заклади чи склад їх спеціалістів вноситься до відповідних реєстрів.

Теоретичний і практичний іспити для отримання права на керування транспортним засобом відповідної категорії складаються в територіальному органі Міністерства внутрішніх справ України (крім практичного іспиту для категорій Tm та Tb).

Під час складання іспитів застосовуються засоби технічного контролю фіксації процесу складання іспитів.

Оформлення, видача, повернення та обмін посвідчення водія здійснюються територіальним органом Міністерства внутрішніх справ України.

Оформлення та видача міжнародного посвідчення водія здійснюються територіальним органом Міністерства внутрішніх справ України в порядку, визначеному Міністерством внутрішніх справ України.

Відомості про національні та міжнародні посвідчення водія вносяться до Реєстру посвідчень водія, який є складовою частиною Єдиного державного реєстру Міністерства внутрішніх справ України.

Закупівлю за державні кошти бланків національного та міжнародного посвідчень водія здійснює територіальний орган Міністерства внутрішніх справ України відповідно до вимог законодавства. Бланки національного та міжнародного посвідчень водія закуповуються в державних підприємств.»;

3) доповнити статтями 15¹ – 15¹⁹ такого змісту:

«Стаття 15¹. Категорії транспортних засобів

Транспортні засоби поділяються на категорії відповідно до наданого права на їх керування.

В Україні встановлюються такі категорії транспортних засобів, право на керування якими надається:

АМ – мопеди, тобто двоколісні або триколісні транспортні засоби, максимальна конструктивна швидкість яких не перевищує 50 кілометрів на годину і робочий об'єм двигуна не перевищує 50 куб. сантиметрів або потужність яких не перевищує 4 кВт у разі використання електродвигуна. До цієї категорії належать легкі квадроцикли, тобто чотириколісні транспортні засоби, маса без навантаження яких не перевищує 350 кілограмів без урахування маси акумуляторних батарей у разі використання електродвигуна, а також максимальна конструктивна швидкість яких не перевищує 45 кілометрів на годину в разі застосування двигуна внутрішнього згорання з електричним запалюванням або максимальна вихідна потужність яких складає не більше 4 кВт у разі застосування двигуна внутрішнього згорання іншого типу, або максимальна номінальна потужність складає не більше 4 кВт у разі використання електродвигуна;

А1 – мотоцикли, тобто двоколісні транспортні засоби з боковим причепом або без нього, максимальна конструктивна швидкість яких перевищує 50 кілометрів на годину та/або робочий об'єм двигуна перевищує 50 куб. сантиметрів, але не перевищує 125 куб. сантиметрів, потужність яких перевищує 4 кВт, але не перевищує 11 кВт, а співвідношення потужність / вага не більше 0,1 кВт/кг. До цієї категорії належать трицикли, тобто транспортні засоби з трьома симетрично розташованими колесами, максимальна конструктивна швидкість яких перевищує 50 кілометрів на годину та/або робочий об'єм двигуна перевищує 50 куб. сантиметрів, потужність яких не перевищує 15 кВт;

А2 – мотоцикли, тобто двоколісні транспортні засоби з боковим причепом або без нього, максимальна конструктивна швидкість яких перевищує 50 кілометрів на годину та/або робочий об'єм двигуна перевищує 50 куб. сантиметрів, потужність яких перевищує 11 кВт, але не перевищує 35 кВт, із співвідношенням потужність / вага не більше 0,2 кВт/кг, які не можуть бути переобладнані з транспортних засобів, потужність яких більш ніж удвічі перевищує їх власну;

А – мотоцикли, тобто двоколісні транспортні засоби з боковим причепом або без нього, максимальна конструктивна швидкість яких перевищує 50 кілометрів на годину та/або робочий об'єм двигуна перевищує 50 куб. сантиметрів і потужність яких перевищує 35 кВт, а також трицикли, тобто транспортні засоби з трьома симетрично розташованими колесами, потужність яких перевищує 15 кВт;

В1 – квадроцикли, тобто чотириколісні транспортні засоби, максимальна конструктивна швидкість яких перевищує 45 кілометрів на годину, а робочий об'єм двигуна перевищує 50 куб. сантиметрів у разі застосування двигуна внутрішнього згорання з електричним запалюванням або максимальна потужність яких більш як 4 кВт у разі застосування електричного двигуна.

Маса транспортних засобів цієї категорії без навантаження не перевищує 400 кілограмів (550 кілограмів для транспортних засобів, призначених для перевезення вантажів) без урахування маси акумуляторних батарей у разі використання електродвигуна потужністю, яка не перевищує 15 кВт;

В – автомобілі, дозволена максимальна маса яких не перевищує 3500 кілограмів, які спроектовані та сконструйовані для перевезення не більш ніж 8 пасажирів, крім водія. Автомобілі цієї категорії можна поєднувати з причепом, дозволена максимальна маса якого не перевищує 750 кг. Без обмеження положень правил щодо сертифікатів відповідності транспортних засобів, про які йдеться, автомобілі цієї категорії можуть бути поєднані з причепом, дозволена максимальна маса якого перевищує 750 кілограмів, за умови, що дозволена максимальна маса такого состава транспортних засобів не перевищуватиме 4250 кілограмів;

ВЕ – состави транспортних засобів, що складаються з тягача категорії В та причепа або напівпричепа, дозволена максимальна маса якого не перевищує 3500 кілограмів;

С1 – автомобілі (крім транспортних засобів, віднесених до категорій Д1 або Д), дозволена максимальна маса яких перевищує 3500 кілограмів, але не перевищує 7500 кілограмів і які спроектовані й сконструйовані для перевезення не більш ніж 8 пасажирів, крім водія. Транспортні засоби цієї категорії можуть бути поєднані з причепом, дозволена максимальна маса якого не перевищує 750 кілограмів;

С1Е – состави транспортних засобів, які без обмеження положень правил щодо сертифікатів відповідності транспортних засобів складаються з тягача категорії С1 і причепа або напівпричепа, дозволена максимальна маса якого перевищує 750 кілограмів, за умови, що дозволена максимальна маса такого состава транспортних засобів, які без обмеження положень правил щодо сертифікатів відповідності транспортних засобів складаються з тягача категорії В і причепа або напівпричепа, дозволена максимальна маса якого перевищує 3500 кілограмів, за умови, що дозволена максимальна маса такого состава транспортних засобів не перевищуватиме 12 000 кілограмів;

С – автомобілі (крім транспортних засобів, віднесених до категорій Д1 або Д), дозволена максимальна маса яких перевищує 3500 кілограмів і які спроектовані й сконструйовані для перевезення не більш ніж 8 пасажирів, крім водія. Транспортні засоби цієї категорії можуть бути поєднані з причепом, дозволена максимальна маса якого не перевищує 750 кілограмів;

СЕ – состави транспортних засобів, які без обмеження положень правил щодо сертифікатів відповідності транспортних засобів складаються з тягача категорії С та причепа або напівпричепа, дозволена максимальна маса якого перевищує 750 кілограмів;

Д1 – автомобілі, спроектовані й сконструйовані для перевезення більш ніж 8, але не більш ніж 16 пасажирів, крім водія, з максимальною довжиною не більше 8 метрів. Транспортні засоби цієї категорії можуть бути поєднані з причепом, дозволена максимальна маса якого не перевищує 750 кілограмів;

D1E – состави транспортних засобів, які без обмеження положень правил щодо сертифікатів відповідності транспортних засобів складаються з тягача категорії D1 і причепа, дозволена максимальна маса якого перевищує 750 кілограмів;

D – автомобілі, спроектовані й сконструйовані для перевезення більш ніж 8 пасажирів, крім водія. Транспортні засоби цієї категорії можуть бути послані з причепом, дозволена максимальна маса якого не перевищує 750 кілограмів;

DE – состави транспортних засобів, які без шкоди положенням правил щодо сертифікатів відповідності транспортних засобів складаються з тягача категорії D і причепа, дозволена максимальна маса якого перевищує 750 кілограмів;

Tm – трамвай та Tб – троллейбус.

Категорії транспортних засобів від нижчої до вищої йдуть у такому порядку: AM, A1, A2, A, B1, B, BE, C1, C1E, C, SE, D1, D1E, D, DE. Категорії Tm та Tб не співставляються з іншими категоріями транспортних засобів.

Стаття 15². Право на керування транспортними засобами

Керувати транспортними засобами може особа, яка має право на керування транспортними засобами відповідних категорій, за умови, що її право не припинено або не призупинено.

Право на керування транспортним засобом відповідної категорії підтверджується посвідченням водія.

Право на керування транспортними засобами відповідних категорій може бути надано:

категорій AM, A1 – особам, які досягли 16-річного віку;

категорій A2, B1, B, BE, C1, C1E – особам, які досягли 18-річного віку;

категорії A (мотоцикли) – особам, які досягли 20-річного віку та мають попередній стаж керування транспортним засобом категорії A2 не менше 2 років (вимога до попереднього стажу не застосовується, якщо особа має вік щонайменше 24 роки);

категорії A (трицикли) – особам, які досягли 21-річного віку;

категорій C, SE – особам, які досягли 21-річного віку;

категорій D1, D1E, Tm, Tб – особам, які досягли 21-річного віку;

категорій D, DE – особам, які досягли 24-річного віку.

Військовослужбовцям строкової військової служби, особам рядового та молодшого начальницького складу служби цивільного захисту право на керування транспортними засобами категорій C може бути надано після досягнення 18-річного віку, а категорій D – 21-річного віку.

Посвідчення водія, видані для категорій A1, A2 та A, підтверджують право на керування транспортним засобом категорії AM.

Посвідчення водія, видане для категорій A2, підтверджує право на керування транспортним засобом категорії A1.

Посвідчення водія, видані для категорій A, B, C, D, підтверджують право на керування транспортними засобами категорій A1, A2, B1, C1, D1 відповідно.

Посвідчення водія, видані для категорій C1E, CE, DE, D1E і DE, підтверджують право на керування транспортним засобом категорій BE.

Посвідчення водія, видане для категорій CE, підтверджує право на керування транспортним засобом категорій DE, якщо особа має право на керування транспортним засобом категорій D.

Посвідчення водія, видані для категорій SE і DE, підтверджують право на керування транспортними засобами категорій C1E і D1E відповідно.

Право на керування транспортними засобами відповідних категорій з механічною коробкою передач надається за умови складення практичного іспиту в територіальному органі Міністерства внутрішніх справ України на транспортному засобі з механічною коробкою передач.

Якщо особа складає практичний іспит в територіальному органі Міністерства внутрішніх справ України на транспортному засобі з автоматичною коробкою передач, це обмеження зазначається в посвідченні водія. Посвідчення водія з таким обмеженням надає право на керування транспортними засобами категорій A1, A2, A, B, BE, B1, C, SE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E лише з автоматичною коробкою передач.

Обмеження щодо права на керування транспортними засобами з автоматичною коробкою передач, зазначене в частині дванадцятій цієї статті, не зазначається в посвідченні водія для транспортних засобів категорій C, SE, D або DE, якщо особа вже має посвідчення водія щонайменше однієї з категорій транспортних засобів B, BE, C, SE, C1, C1E, D, DE, D1 або D1E, право на керування якою надано за результатами практичного іспиту, складеного на транспортному засобі з механічною коробкою передач.

Право на керування транспортними засобами, обладнаними спеціальними світловими і звуковими сигнальними пристроями або призначеними для перевезення небезпечних вантажів, а також категорій M2 та M3, що здійснюють перевезення за міжміськими і міжнародними маршрутами, надається особам, які мають навички керування транспортними засобами відповідних категорій.

Військовослужбовці строкової військової служби, особи рядового та молодшого начальницького складу служби цивільного захисту мають право на керування транспортними засобами, обладнаними спеціальними світловими і звуковими сигнальними пристроями або призначеними для перевезення небезпечних вантажів, після проходження спеціальної підготовки і стажування протягом шести місяців.

Посвідчення водія на право керування транспортними засобами, обладнаними спеціальним засобом ручного керування, видається за наявності висновку лікувально-профілактичного закладу охорони здоров'я згідно з переліком медичних показань і протипоказань після закінчення закладу з підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації водіїв та складення теоретичного і практичного іспитів в територіальному органі Міністерства внутрішніх справ України.

Особи, які мають посвідчення водія на право керування транспортними засобами будь-якої категорії, але останнім часом не працювали водіями більше року або наймаються на роботу водіями вперше, допускаються до керування

транспортними засобами після проходження стажування з практичного керування на транспортному засобі відповідної категорії привалістю не менш як 30 годин.

Водії транспортних засобів категорій Тm та Тb, які не працювали на міському електротранспорті більше року, допускаються до керування ними після підтвердження атестаційною комісією відповідного підприємства теоретичних навичок водіння в межах вимог кваліфікаційної характеристики раніше одержаної кваліфікації, а також після стажування на маршруті тривалістю 70—140 годин. Тривалість стажування встановлюється атестаційною комісією залежно від стажу і строку перерви в роботі за спеціальністю.

Право на керування транспортними засобами відповідних категорій підтверджується інформацією, що міститься в Реєстрі посвідчень водія, або документами, зазначеними у статті 15⁷ цього Закону.

Факт припинення або припинення права особи на керування транспортним засобом підтверджується інформацією, що міститься в Реєстрі посвідчень водія.

Стаття 15⁷. Документи, що підтверджують право на керування транспортними засобами

На території України діють національне посвідчення водія, посвідчення водія іноземної держави, що відповідає вимогам Конвенції про дорожній рух 1968 року, або посвідчення водія іноземної держави, що не відповідає вимогам Конвенції про дорожній рух 1968 року, за наявності міжнародного посвідчення водія.

Посвідченням водія іноземної держави вважається також посвідчення водія з розпізнавальним знаком «SU» (СРСР), видане в республіках колишнього Союзу РСР.

Особа може мати лише одне посвідчення водія, що підтверджує її право на керування транспортними засобами діючих категорій, зазначених у ньому.

Національне посвідчення водія є документом, що посвідчує особу та підтверджує її спеціальний статус у частині підтвердження права на керування транспортними засобами відповідних категорій, з установленим терміном дії.

Національне посвідчення водія містить безконтактний електронний носій. Національне посвідчення водія є власністю України.

Громадяни України, які тимчасово або постійно проживають за кордоном, мають право на керування транспортними засобами на території України за наявності посвідчення водія іноземної держави, що відповідає вимогам Конвенції про дорожній рух 1968 року, або посвідчення водія іноземної держави, що не відповідає вимогам Конвенції про дорожній рух 1968 року, за наявності міжнародного посвідчення водія. Одночасно з пред'явленням посвідчення водія іноземної держави пред'являється також документ, що підтверджує право особи на тимчасове або постійне місце проживання за кордоном.

Іноземці та особи без громадянства, які тимчасово перебувають на

території України, мають право на керування транспортними засобами за наявності посвідчення водія іноземної держави, що відповідає вимогам Конвенції про дорожній рух 1968 року, або посвідчення водія іноземної держави, що не відповідає вимогам Конвенції про дорожній рух 1968 року, за наявності міжнародного посвідчення водія, протягом дії візи або на період, установлений законодавством чи міжнародним договором України, а також у межах строку їх перебування на території України, продовженого в установленому порядку. Одночасно з пред'явленням посвідчення водія іноземної держави пред'являється також документ, що підтверджує право особи на тимчасове перебування на території України.

Іноземці та особи без громадянства, які безстроково перебувають або тимчасово проживають на законних підставах на території України, мають право на керування транспортними засобами за наявності посвідчення водія іноземної держави, що відповідає вимогам Конвенції про дорожній рух 1968 року, або посвідчення водія іноземної держави, що не відповідає вимогам Конвенції про дорожній рух 1968 року, за наявності міжнародного посвідчення водія, протягом терміну дії документа, що підтверджує їх право на безстрокове перебування або тимчасове проживання в Україні на законних підставах. Одночасно з пред'явленням посвідчення водія іноземної держави пред'являється також документ, що підтверджує право особи на тимчасове проживання на території України.

Іноземці або особи без громадянства, які постійно проживають на території України, або громадяни України, які постійно проживали за кордоном та повернулися в Україну на постійне місце проживання, мають право на керування транспортними засобами за наявності посвідчення водія іноземної держави, що відповідає вимогам Конвенції про дорожній рух 1968 року, або посвідчення водія іноземної держави, що не відповідає вимогам Конвенції про дорожній рух 1968 року, за наявності міжнародного посвідчення водія, протягом року з дати видачі документа, що підтверджує право особи на постійне проживання в Україні на законних підставах. Одночасно з пред'явленням посвідчення водія іноземної держави пред'являється також документ, що підтверджує право особи на постійне проживання на території України. Після закінчення однорічного терміну дії посвідчення водія іноземної держави, яке видане компетентним органом цієї держави, що є Договорною Стороною Конвенції про дорожній рух 1968 року, або посвідчення водія іноземної держави, яке видане її компетентним органом, відповідно до міжнародного договору з питань взаємного визнання та обміну посвідчення водія підлягає обміну на національне посвідчення водія в порядку, визначеному статтею 15⁷ цього Закону.

Іноземці, які є співробітниками дипломатичних і консульських установ іноземних держав, міжнародних організацій, представництв міжнародних організацій, інших іноземних організацій, якщо це передбачено міжнародними договорами України, та члени сімей співробітників таких установ, організацій, які акредитовані в установленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері зовнішніх

зносин, порядку, мають право на керування транспортними засобами на території України за наявності посвідчення водія іноземної держави, що відповідає вимогам Конвенції про дорожній рух 1968 року, або посвідчення водія іноземної держави, що не відповідає вимогам Конвенції про дорожній рух 1968 року, за наявності міжнародного посвідчення водія. Одночасно з пред'явленням посвідчення водія іноземної держави пред'являється також документ, що посвідчує належність до осіб, які користуються привілеями та імунітетами згідно із законодавством та міжнародними договорами України, виданим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері зовнішніх зносин.

Стаття 15⁴. Термін дії посвідчення водія

Термін дії посвідчення водія відповідає терміну, на який надано право на керування транспортним засобом відповідної категорії, що ним підтверджується.

Право на керування транспортними засобами категорій АМ, А1, А2, А, В1, В та ВЕ надається на термін 10 років.

Право на керування транспортними засобами категорій С1, С1Е, С, СЕ, D1, D1Е, D, DE, Тв та Тп надається на термін 5 років.

Право на керування транспортними засобами категорій АМ, А1, А2, А, В1, В надається виключно на термін 2 роки особам, які раніше не мали такого права, із забороненою перевищувати швидкість руху 70 кілометрів на годину.

Якщо додатково до будь-якої категорії, зазначеної в частині другій цієї статті, особа отримала право на керування транспортним засобом категорій С1, С1Е, С, СЕ, D1, D1Е, D, DE, територіальний орган Міністерства внутрішніх справ України має право видати особі посвідчення водія з терміном дії 10 років за умови, що категорії, визначені в частині третій цієї статті, будуть зазначені в посвідченні водія з терміном дії 5 років.

Термін, на який право особи на керування транспортними засобами призупинено, не продовжує термін дії посвідчення водія.

Термін дії міжнародного посвідчення водія обмежується датою закінчення терміну дії національного посвідчення водія для відповідної категорії транспортного засобу або датою закінчення терміну, який не перевищує три роки з дати видачі міжнародного посвідчення водія, залежно від того, який термін закінчиться раніше.

Стаття 15⁵. Оформлення та видача посвідчення водія

Посвідчення водія для транспортних засобів категорій С1, С, D1 і D оформляється та видається особам, які вже мають право на керування транспортним засобом категорії В. Така вимога не застосовується до військовослужбовців строкової військової служби, осіб рядового та молодшого начальницького складу служби цивільного захисту.

Посвідчення водія для транспортних засобів категорій ВЕ, С1Е, СЕ, D1Е і

DE оформляється та видається особам, які вже мають право на керування транспортними засобами категорій В, С1, С, D1 і D відповідно.

Посвідчення водія для транспортних засобів категорій АМ, А1, А2, А, В1 і В оформляється та видається особам на загальних підставах, передбачених цим Законом.

Міжнародне посвідчення водія видається на підставі національного посвідчення водія.

Якщо особа, яка бажає отримати посвідчення водія вперше, не з'явилася за одержанням зазначеного посвідчення протягом одного року з дня початку терміну його дії, нове посвідчення водія видається особі вперше за повторною її заявою після складення теоретичного і практичного іспитів в територіальному органі Міністерства внутрішніх справ України за умови, що право особи на керування транспортними засобами не припинено (призупинено), та за наявності підтвердження відсутності в особи медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформленого не раніше ніж за три місяці до дня обміну посвідчення водія.

Стаття 15⁶. Припинення та призупинення права на керування транспортними засобами

Право на керування транспортними засобами припиняється, а посвідчення водія визнається недійсним у разі:

закінчення терміну дії посвідчення водія, яким надано право на керування транспортними засобами відповідних категорій;

позбавлення особи в установленому законодавством порядку права на керування транспортними засобами, якій таке право надавалося вперше;

невключення в особи або нездачі особою посвідчення водія протягом 15 робочих днів з дня набрання законної сили постановою або вирок суду про позбавлення права на керування транспортними засобами;

установлення факту оформлення та видачі посвідчення водія на підставі фіктивних чи підrobлених документів або порушень під час складення теоретичного чи практичного іспитів;

установлення факту порушення вимог законодавства під час підтвердження відсутності в особи медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами, на підставі якого було отримано посвідчення водія;

утрати, знищення чи викрадення посвідчення водія;

оформлення та видачі особі посвідчення водія іноземної держави;

якщо особа не з'явилася за отриманням посвідчення водія, виданого вперше, або не здійснила обмін посвідчення водія протягом одного року з дня виникнення підстав для його видачі або обміну.

Інформація про недійсність посвідчення водія вноситься територіальним органом Міністерства внутрішніх справ України до Реєстру посвідчень водія.

Інформація про недійсність посвідчення водія та необхідність здачі

посвідчення водія протягом 15 робочих днів надсилається особі поштою зв'язком рекомендованим листом на адресу, зазначену в документах, що посвідчують особу, чи підвержують її спеціальний статус, або на іншу адресу, зазначену в Реєстрі посвідчень водія, або на адресу електронної пошти особи чи в онлайн-сервіс послуг територіального органу Міністерства внутрішніх справ України. Інформація вважається такою, що отримана особою після закінчення 10 днів з дня її відправлення будь-яким вищезазначеним способом.

У разі виявлення посвідчення водія, яке, за даними Реєстру посвідчень водія, не дійсне, поліцейські вилучають його та надсилають для знищення до територіального органу Міністерства внутрішніх справ України.

Право на керування транспортними засобами призупиняється в разі:

позбавлення права на керування транспортними засобами в установленому законодавством порядку на строк позбавлення (крім випадків, коли право на керування транспортними засобами надавалося особі вперше);

тимчасового обмеження у праві керування транспортними засобами в установленому законодавством порядку;

виявлення в особи медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій;

закінчення терміну дії права на керування транспортними засобами категорій С1, С1Е, С, СЕ, D1, D1Е, D, DE, термін дії яких 5 років зазначений у посвідченні водія терміном дії 10 років.

Інформація про недійсність посвідчення водія вноситься територіальним органом Міністерства внутрішніх справ України до Реєстру посвідчень водія.

Стаття 15⁷. Відновлення права на керування транспортними засобами

Посвідчення водія, дія якого призупинена у зв'язку з позбавленням права на керування транспортними засобами, вважається дійсним з дня, наступного за днем закінчення строку позбавлення особи права на керування транспортними засобами, зазначеного в постанові або вироку суду та повертається особі після складення теоретичного і практичного іспитів і за наявності підтвердження відсутності в особи медичних протипоказань та обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформленого не раніше ніж за три місяці до дати повернення посвідчення водія.

Посвідчення водія, отриманого вперше, особою, яка позбавлена права на керування транспортними засобами, не повертається. Таке посвідчення водія перераховується до територіального органу Міністерства внутрішніх справ України для знищення у спосіб, що виключає його повторне використання.

Отримання права на керування транспортними засобами такою особою вперше здійснюється після закінчення терміну, на який її було позбавлено такого права, підготовки відповідно до навчальної програми, складення теоретичного і практичного іспитів у територіальному органі Міністерства внутрішніх справ України і за наявності підтвердження відсутності медичних протипоказань та обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформленого не раніше ніж за три місяці до дати подання документів

на отримання права на керування транспортними засобами.

Посвідчення водія, дія якого призупинена у зв'язку з тимчасовим обмеженням у праві керування транспортними засобами, вважається дійсним з дня, наступного за днем погашення заборгованості із сплати аліментів у повному обсязі.

Посвідчення водія, дія якого призупинена на підставі постанови або вироку суду, що були скасовані, вважається дійсним з дня, наступного за днем ухвалення рішення про скасування постанови або вироку суду про позбавлення права на керування транспортним засобом, та повертається особі за її заявою.

Посвідчення водія, дія якого призупинена на підставі постанови державного виконавця, що була скасована, вважається дійсним з дня, наступного за днем ухвалення рішення про скасування постанови про тимчасове обмеження у праві керування транспортними засобами.

Посвідчення водія, дія якого призупинена у зв'язку з виявленням в особи медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій, вважається дійсним з дня, наступного за днем отримання територіальним органом Міністерства внутрішніх справ України підтвердження відсутності в особи медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформленого не раніше ніж за три місяці до дня звернення особи до територіального органу Міністерства внутрішніх справ України для відновлення права на керування транспортними засобами.

У разі позбавлення особи права на керування транспортними засобами посвідчення водія в такій особі вилучається або знається особою добровільно до відповідного підрозділу Національної поліції України разом з постановою або вироком суду або постановою державного виконавця та передається на зберігання до територіального органу Міністерства внутрішніх справ України. Строк зберігання посвідчення водія становить один рік з дня, наступного за днем закінчення строку позбавлення особи права на керування транспортними засобами. Після закінчення строку зберігання посвідчення водія або закінчення терміну його дії в період зберігання посвідчення водія знищується у спосіб, що виключає повторне його використання.

Після знищення посвідчення водія особі видається нове посвідчення відповідно до цього Закону.

У разі невилучення в особи або нездачі особою добровільно посвідчення водія така особа отримує право на керування транспортними засобами після закінчення терміну, на який її було позбавлено такого права, підготовки відповідно до навчальної програми, складення теоретичного і практичного іспитів у територіальному органі Міністерства внутрішніх справ України і за наявності підтвердження відсутності у неї медичних протипоказань та обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформленого не раніше ніж за три місяці до дати подання документів для отримання права на керування транспортними засобами.

Інформація про осіб, позбавлених права на керування транспортними засобами або тимчасово обмежених у праві керування транспортними

засобами, вноситься до Реєстру посвідчення водія.

Стаття 15⁸. Обмін посвідчення водія

Обмін посвідчення водія покладає початок новому терміну дії для категорій, право на керування транспортними засобами яких воно надає, крім випадків, коли право на керування транспортними засобами надавалося особі вперше.

Обмін посвідчення водія в разі закінчення терміну його дії, викрадення, втрати, непридатності для подальшого використання, за бажанням особи, у разі зміни персональних даних особи (прізвище, ім'я, по батькові тощо), у зв'язку з виявленням медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій та у зв'язку з їх зняттям здійснюється без складення теоретичного і практичного іспитів за умови, що право особи на керування транспортними засобами не припинено (призупинено), та за наявності підтвердження відсутності в особи медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформленого не раніше ніж за три місяці до дня обміну посвідчення водія.

Прийняття заяви про обмін національного посвідчення водія з підстав, зазначених у частині другій цієї статті, та видача в результаті такого обміну нового національного посвідчення водія також здійснюються центрами надання адміністративних послуг, утвореними відповідно до Закону України «Про адміністративні послуги», на основі рішень, узгоджених між територіальним органом Міністерства внутрішніх справ України та органами, які прийняли рішення про утворення таких центрів.

Під час обміну посвідчення водія, отриманого вперше, до закінчення терміну його дії особі видається нове посвідчення, яке вважається таким, що видане вперше, із зазначенням кінцевого терміну дії посвідчення водія, що обмінюється.

У разі якщо особа протягом двох років з дати надання їй вперше права на керування транспортними засобами отримала право на керування транспортними засобами іншої категорії, посвідчення водія підлягає обміну на нове, яке вважається таким, що видане вперше, із зазначенням кінцевого терміну дії посвідчення водія, що обмінюється.

Обмін посвідчення водія, виданого особі вперше, після закінчення терміну його дії проводиться без складення іспитів за умови, що особа не вчинила або вчинила протягом двох років з дати видачі такого посвідчення не більше двох адміністративних правопорушень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху.

У разі вчинення особою протягом двох років з дати видачі вперше посвідчення водія трьох і більше адміністративних правопорушень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху обмін посвідчення водія здійснюється після складення теоретичного і практичного іспитів у територіальному органі Міністерства внутрішніх справ України і за наявності підтвердження

відсутності в особи медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформленого не раніше ніж за три місяці до дати обміну посвідчення водія.

Якщо особа протягом одного року з дня закінчення зазначеного в посвідченні водія терміну дії не здійснила його обмін, обмін такого посвідчення проводиться після складення теоретичного і практичного іспитів в територіальному органі Міністерства внутрішніх справ України за умови, що право особи на керування транспортними засобами не припинено (призупинено), та за наявності підтвердження відсутності в особи медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформленого не раніше ніж за три місяці до дня обміну посвідчення водія.

Обмін посвідчення водія іноземної держави, яке видане компетентним органом цієї держави, що є Договірною Стороною Конвенції про дорожній рух 1968 року, на національне посвідчення водія здійснюється за умови, що іноземець постійно проживає або безстроково на законних підставах перебуває на території України, або громадянин України, який постійно проживав за кордоном, повернувся в Україну на постійне місце проживання, склав теоретичний і практичний іспити в територіальному органі Міністерства внутрішніх справ України, та за наявності підтвердження відсутності в особи медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформленого не раніше ніж за три місяці до дня обміну посвідчення водія.

Обмін посвідчення водія іноземної держави, яке видане компетентним органом цієї держави, з якою Україною укладено міжнародний договір з питань взаємного визнання та обміну посвідчення водія на національне посвідчення водія, здійснюється відповідно до умов, передбачених у міжнародному договорі, з урахуванням особливостей, визначених цим Законом та іншими нормативно-правовими актами, які регулюють суспільні відносини у сфері допуску до керування транспортними засобами.

Якщо особа протягом двох років з дати, зазначеної в документі, що підтверджує її постійне місце проживання або безстрокове перебування на законних підставах на території України, не здійснила обмін посвідчення водія іноземної держави, яке видане компетентним органом цієї держави, з якою Україною укладено міжнародний договір з питань взаємного визнання та обміну посвідчення водія на національне посвідчення водія, обмін такого посвідчення проводиться після складення теоретичного і практичного іспитів в територіальному органі Міністерства внутрішніх справ України та за наявності підтвердження відсутності в особи медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформленого не раніше ніж за три місяці до дня обміну посвідчення водія.

Обмін посвідчення водія іноземної держави, яке видане компетентним органом цієї держави, що є Договірною Стороною Конвенції про дорожній рух 1968 року, та обмін посвідчення водія іноземної держави, яке видане компетентним органом цієї держави відповідно до міжнародних договорів